

พระราชสุทธินิยามมงคล ผู้เผยแผ่วิปัสสนาดีเด่น

H12002

ยุวพุทธกสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้อาราธนาพระเดชพระคุณพระราชสุทธินิยามมงคลรับโล่เกียรติคุณ ในฐานะผู้เผยแผ่วิปัสสนาดีเด่น จากสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า ผู้แทนสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ในงานฉลองอายุครบ ๔๘ ปี แห่งการก่อตั้งยุวพุทธกสมาคมฯ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๑

คำประกาศเกียรติคุณ พระราชสุทธินิยามมงคล (จรัญ ฐิตธมฺโม) พระเถระผู้เปี่ยมด้วยเมตตาอนุเคราะห์สาธุชนทั้งกลางวันกลางคืน

พระราชสุทธินิยามมงคล (จรัญ ฐิตธมฺโม) เกิดเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๑ ณ ตำบลม่วงหมู่ อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี อุปสมบทเมื่อ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๑ ณ วัดพรหมบุรี อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี โดยมีท่านเจ้าคุณพรหมนคราจารย์ วัดแจ้งพรหมนคร เป็นพระอุปัชฌาย์ พระครูถาวรวิริยคุณ วัดพุทธาราม เป็นพระกรรมวาจาจารย์

หลังจากอุปสมบทแล้ว พระภิกษุจรัญได้ศึกษาพระธรรมวินัย ณ สำนักวัดพรหมบุรี และสอบได้นักธรรมโท หลังจากบวชได้เพียงพรรษาเดียว ต่อมาในปีพ.ศ. ๒๔๙๓ ได้ศึกษาวิชาการธรรมฐานกับ พระครูนิวาสธรรมขันธ์ (หลวงพ่อเดิม) ณ วัดหนองโพธิ์ จังหวัดนครสวรรค์ ปี พ.ศ. ๒๔๙๔ ศึกษาวิชาการธรรมฐานกับ หลวงพ่อลี และท่านเจ้าคุณอริยคุณาธร จังหวัดขอนแก่น ศึกษาวิชาสมถวิปัสสนากับพระภาวนาโกศลเถร (สด จันทสโร) ณ วัดปากน้ำ อำเภอภาษีเจริญ จังหวัดธนบุรี เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๖ ปีต่อมาได้ศึกษาและปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานกับ พระธรรมธีรราชมหามุนี (โชดก ญาณสิทธิ์) ณ วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎ์ จังหวัดพระนคร

นอกจากนี้ท่านยังได้เรียนวิปัสสนากรรมฐานกับพระในป่าที่จังหวัดขอนแก่น และเดินธุดงค์ธรรมาวาสที่สงบ เพื่อบำเพ็ญภาวนาตามป่าเขาลำเนาไพรทางภาคเหนือ ท่านเป็นผู้มีประสบการณ์ในการปฏิบัติทั้งด้านสมถกรรมฐานและวิปัสสนากรรมฐาน เพราะได้ใช้เวลาศึกษามานับสิบปีจนเชี่ยวชาญ สามารถสอนผู้อื่นได้ ท่านเริ่มสอนวิปัสสนากรรมฐานให้กับญาติโยมและศิษยานุศิษย์ที่วัดอัมพวัน อำเภอพรหมบุรี จ.สิงห์บุรี มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๐ อันเป็นปีที่ท่านมารักษาอาการเจ็บป่วยที่วัดแห่งนี้ ท่านได้พัฒนาวัดอัมพวันให้เจริญรุ่งเรือง

โดยการสร้างศาลาปฏิบัติธรรมขึ้นสองหลัง คือ ศาลาภาวนา-กรศรีทิพา และศาลาสุธรรมภาวนา กุฏิที่พักสำหรับผู้มาปฏิบัติธรรม มีห้องน้ำสะอาดสะอาดจำนวน กว่าสามร้อยห้อง ปีหนึ่ง ๆ มีผู้เข้าปฏิบัติทั้งที่เป็นพระภิกษุ สามเณร แม่ชี และคฤหัสถ์ ที่เป็นคฤหัสถ์ก็มี ทั้งข้าราชการ ประชาชน นิสิต นักศึกษา นักเรียน ซึ่งใน ปีหนึ่ง ๆ มีจำนวนนับหมื่นคน และทางวัดต้องใช้จ่ายเป็นค่าน้ำ ค่าไฟ และค่าอาหาร เดือนหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนหลายแสนบาท

ท่านได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นที่ พระราชสุทธินิพนธ์มงคล เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๖ ก่อนหน้านี้ก็ได้รับพระราชทานรางวัลและโล่เกียรตินิยมเป็นอันมาก สถาบันต่าง ๆ เช่น มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ก็ได้ถวายปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ เพราะเหตุแห่งคุณความดีของท่าน ท่านได้อุทิศชีวิตให้กับพระศาสนาและสังคมมาโดยตลอด เมื่อมีญาติโยมมาถวายปัจจัยท่านก็นำไปบริจาคให้โรงพยาบาล โรงเรียน และสถาบันการศึกษา และถวายเข้ากองทุนมูลนิธิ “ชัยพัฒนา” ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พระราชสุทธินิพนธ์มงคล ท่านมีเมตตาต่อผู้คนทุกถ้วนหน้า แม้กับคนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ท่านก็สงเคราะห์ช่วยเหลือเท่าที่จะช่วยได้ ท่านตั้งปณิธานมุ่งมั่นในการสร้างคนแทนการสร้างวัตถุ จึงทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ กำลังสติปัญญา ให้กับงานวิปัสสนากรรมฐานอันเป็นงานสร้างคน ชีวิตของท่านมีแต่ให้กับการช่วย ดังที่ท่านมักพูดเสมอว่า “เรามีแต่ให้กับการช่วย ไม่เคยอยากได้ของใคร”

เมื่อท่านได้รับนิมนต์ไปดูงานยังต่างประเทศทั้งในยุโรปและอเมริกา ท่านก็ได้ให้การสงเคราะห์ช่วยทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยไม่เลือกชั้นวรรณะ เชื้อชาติ หรือศาสนา ศิษยานุศิษย์ของท่านจึงมีทั้งที่นับถือศาสนาพุทธ คริสต์ และอิสลาม เมื่อท่านกลับมายังประเทศไทยแล้วก็ยังมีชาวต่างประเทศบินตามมาเรียนธรรมะกับท่าน และที่โทรศัพท์มาทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อสนทนาธรรม ถามปัญหาและขอความช่วยเหลือทั้งกลางวันและกลางคืน ท่านก็เมตตาช่วยเหลือแม้ท่านเองแทบไม่มีเวลาได้พักผ่อนก็ตาม ด้วยเหตุที่ท่านเป็นผู้ที่เมตตาอย่างล้นเหลือเช่นนี้ จึงเป็นที่เคารพสักการะของมวลศิษย์ทุกถ้วนหน้า ในวันสำคัญ ๆ เช่น วันคล้ายวันเกิดของท่าน (วันที่ ๑๕ สิงหาคม) วันกตัญญูต่อบรรพบุรุษ (วันที่ ๑๕ เมษายน) และวันที่ท่านประสบอุบัติเหตุรถคว่ำคอกหัก (วันที่ ๑๔ ตุลาคม) ที่วัดอัมพวันจะมีการบำเพ็ญกุศล มีศิษยานุศิษย์และผู้ที่เกี่ยวข้องนับถือท่านมาร่วมงานเป็นจำนวนมาก เพราะระลึกถึงคุณความดีของท่านที่มีเมตตาต่อมวลมนุษยชนทั้งโลก

ท่านทุ่มเทให้กับการเผยแพร่วิปัสสนามากกว่า ๔๐ ปี โดยทำงานอย่างหนักทั้งกลางวันกลางคืน เป็นที่พึ่งของสาธุชนจำนวนมากนับแสนคนที่ได้หมั่นเวียนเข้าปฏิบัติวิปัสสนาที่วัดอัมพวัน สมควรได้รับการยกย่องเชิดชูในฐานะ “ผู้เผยแพร่วิปัสสนาดีเด่น”